

groot geworden

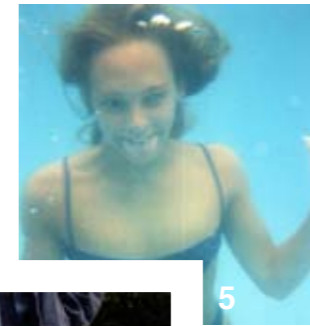
1

2

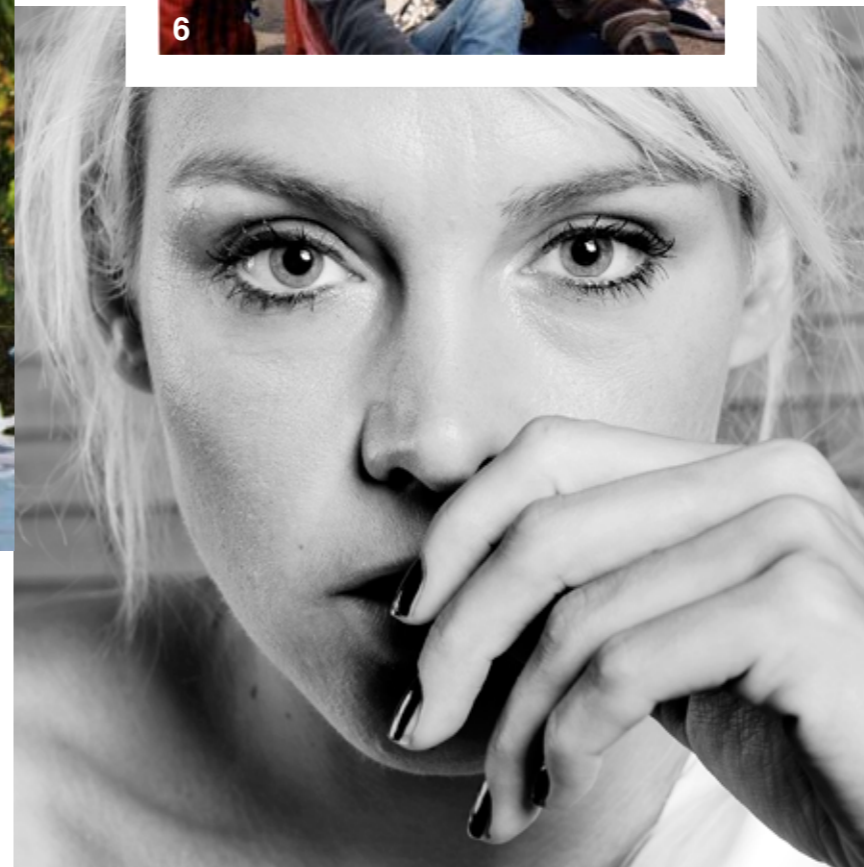
3

5

6

Wende

Haar vernietigingsdrang zorgt constant voor vernieuwing. Wat heeft zangeres Wende van huis uit meegekregen en hoe bepaalt dat haar leven?

4

- 1 Als peuter van drie jaar op bezoek in Nederland.
- 2 Met mijn broer Wiemer in Indonesië. Ik ben vier jaar, Wiemer is vijf.
- 3 Verkleden met vriendin Merel, twaalf jaar oud.
- 4 Met vriendin Hilde in een fotohokje. We zijn vijftien.
- 5 Op vakantie, vijftien jaar.
- 6 Met school naar Londen. Samen met Marie Louise.
- 7 Op je 21ste het Concours de la Chanson winnen.

‘Ik vind het fijn om mezelf af en toe te verliezen’

7

‘Mijn ouders zijn eenlingen, net als ik. Maar zij hebben zich aangepast’

TEKST Maartje de Gruyter

Droomde ik van als kind

‘Op mijn vierde wilde ik danseres worden, op mijn elfde zangeres. Ik denk dat ik gewoon een lekker gevoel kreeg van zingen en dansen. Ik vond grote balletten prachtig. Mijn moeder nam me mee naar *Cats* in Carré en ik wilde meedoen. Ik was vastberaden, een dansje instuderen deed ik heel ernstig. De kern is dingen spelen en knutselen. Mijn liefde daarvoor is constant, alleen wordt het wat groter en echter. Als ik nu een fotoshoot heb voor mijn werk voelt dat als een volwassen versie van een kinderlijk verkleedpartijtje.’

Plek in het gezin

‘Na mijn geboorte in Engeland zijn we naar Indonesië verhuisd en daarna naar Guinee-Bissau in Afrika. Hoe vreemd al die culturen ook waren, thuis was het fijn en vertrouwd. Op mijn negende streken we neer in Zeist. Daar ben ik opgegroeid. Alles moest er gaan zoals het hoort. Op school waren de groepjes al gevormd. Ik wilde er ook niet bij horen, te benauwd. Maar ik was kwaad omdat ik werd buitengesloten. Ik stortte me op hockey en ballet. Mijn broer en ik hebben elkaar muzikaal gevoed, hij speelde gitaar, ik piano. Mijn broer is geschikter om de gebaande paden te volgen. Maar hij is ook een dwarse denker, dat vind ik leuk.’

Sprekend mijn moeder

‘**Q**ua energie ben ik precies mijn moeder. Zij is echt een *powerball*, ze blijft maar doorgaan. We zijn ooit samen een week gaan wandelen in Spanje en ze bleef maar praten, dingen aanwijzen, nieuwe ideeën spuien. Dat is te gek. Maar als je niet op hetzelfde level zit kan dat heel vermoeiend zijn om bij te benen. Soms hoor ik mezelf precies zo bezig tegen mijn vrienden.’

Sprekend mijn vader

‘**M**ijn vader was ingenieur. Maar ik mis juist een schroef in de bèta-kant van mijn brein. Hij was theoretisch, rigide, gericht op controleerbare regels. Maar ik vond hem ook artistiek. Hij kon uren bezig zijn met bouwtekeningen op de computer, maar hij maakte ook luchtfoto’s waarin hij door middel van digitale bewerking dan een steen plaatste. Dat waren totaal nutteloze exercities. Doen wat volgens de norm niet kan of als nutteloos wordt beschouwd, vind ik heel fijn. Mijn vader zei altijd: ‘Je moet weten waar je mee bezig bent.’ Zo werk ik ook. Alleen combineer ik dat met creativiteit en totaal niet weten waar iets naartoe gaat. Die ruimte heb ik nodig om tot mooie dingen te komen.’

Met dank aan mijn ouders

‘**M**ijn ouders hebben veel in hun gezin geïnvesteerd, in een veilige omgeving voor mij en mijn broer. Daar ben ik ze erg dankbaar voor.’

Belangrijkste eigenschap

‘**I**k moet absoluut doen wat eigen voluit. Als ik iets zing waar ik niet achter sta, ga ik lelijk zingen. Toen ik nog op school zat dacht ik dat ik rechten of psychologie moest gaan studeren, zoals iedereen. Maar van toneelspelen en zingen werd ik echt blij. Gelukkig kreeg ik een vriendin die mij aanmoedigde mijn gevoel te volgen. Sindsdien heb ik altijd gedaan wat ik zelf wilde, hoewel ik pas tegen

mijn dertigste voluit artiest mocht zijn en blijven van mezelf. Ik ben heel blij als vrienden me uitdagen en bekritisieren. Ik wil niet bang worden voor vernieuwing. Liever verlies ik mezelf af en toe in mijn zoektocht. Al dwalend kan ik mijn eigen stijl blijven ontwikkelen.’

Doe ik beslist anders dan mijn ouders

‘**I**k ben niet geschikt om te settelen. Ik wil zo veel verschillende dingen doen, dat past niet in een leven vol vastigheid. Ik ben een eenling, net als de meeste van mijn vrienden en mijn geliefde. Ik kan goed alleen zijn. Toch zijn mijn ouders allebei ook eenlingen. Alleen hebben zij zich in hun leven meer gevoegd naar de omgeving en hebben ze een beetje het conventionele levenspad gevolgd van studeren, trouwen en kinderen krijgen. Bij mij gaat het eerder andersom, ik zonder me steeds meer af van wat gewoon is.’

Verlopen volgens plan

‘**M**ijn plan was op een podium staan, dat plan heeft goed uitgepakt. Ik ben altijd met mijn vak bezig, ik vind het zo leuk om te doen. Ik houd ook erg van reizen, de afgelopen twee jaar heb ik dat veel gedaan. Na jaren van muziek maken en optreden was het goed om dat even opzij te zetten. De eerste maanden voelde ik me onthand. Langzaam kon ik ontspannen. Ik doe mijn werk heel intens, ik ga er helemaal in op. Afstand nemen, letterlijk, hielp me relativieren. Even overwoog ik zelfs er helemaal mee te kappen. Maar door de rust kwam de liefde die ik voel voor mijn vak vanzelf weer boven.’

Had ik graag willen overslaan

‘**M**ijn vader werd in 2003 ziek, precies in de periode dat ik succes kreeg. Ik was druk met mijn eigen leven, van zijn ziekte en overlijden ben ik eigenlijk

Wende Snijders

(1978) maakte na de Kleinkunstacademie (2003) twee albums en theatershows met Franse chansons. In 2009 schreef ze een Engelstalige plaat. In april verschijnt haar nieuwe album *Last Resistance*.

Dochter van

Wouter Snijders, bouwkundig ingenieur en Ginette, directeur van een administratiekantoor.

Zus van

Wiemer (1977) Snijders, strategisch marketeer

een beetje weggerend. Dat is niet mooi en ik vind het erg verdrietig dat hij er niet meer is.’

Sleutel tot succes

‘**N**adat ik iets heb gedaan, steek ik het in de fik en kies voor iets anders. Na Franse chansons heb ik een Engelstalig album gemaakt. En nu heb ik mijn eigen theatrale muziekstijl gecombineerd met elektronische popmuziek. Ik werkte samen met producenten uit een heel andere hoek van de muziek. Zij bleven op me inpraten dat ik mijn stem anders moest gebruiken, het was nooit goed. Doodvermoeiend. Maar dankzij hen heb ik nu wel iets nieuws in mezelf aangeboord. Mijn vernieldrang heeft een keerzijde. Ik ben gewend alles achter me te laten en opnieuw te beginnen. Maar ik heb geleerd dat het in relaties ook fijn is om te blijven. Het is een kunst een langdurige vriendschap te onderhouden.’ **Q**